

6. gr.

Aftan við næstsíðustu málgrein 27. greinar komi:

Liggja tvær skilaréttir innan sama hrepps, og beri réttarhald í báðum upp á sama dag, skal hreppstjóri ráða mann til að gegna störfum fyrir sig í annarri réttinni, enda samþykki sýslumaður ráðningu staðgöngumanns.

7. gr.

Önnur málgrein, 41. greinar hljóði svo:

Markasöfnun skal fara fram í októbermánuði árið áður en prenta skal skrá. Hreppstjórar safna mörkum hver í sínum hreppi. Fyrir þann starfa sinn fá þeir $\frac{1}{10}$ — einn tíunda hluta — markagjalda.

8. gr.

Önnur málgrein 42. greinar orðist svo:

Vilji einhver taka upp nýtt mark eða hafi einhver flutzt inn á markaskrársvæðið og vilji fá að nota það mark, er hann áður átti, þarf að fá til þess samþykki markaskrárhöfundar, er lætur síðan prenta það á kostnað markeiganda. Er markið þá fyrst heimilt til notkunar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. september 1957.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ

um sparnað til íbúðabygginga.

I. KAFLI

Innlánsdeild Byggingarsjóðs ríkisins.

1. gr.

Sérstök innlánsdeild skal starfa á vegum Byggingarsjóðs ríkisins undir stjórn húsnæðismálastjórnar.

2. gr.

Innlánsdeild Byggingarsjóðs ríkisins skal heimilt að gera sérstaka sparnaðarsamninga við þá, sem óska að safna fé til íbúðabygginga skv. 9. gr. laga nr. 42/1957. Allir slíkir samningar skulu háðir eftirtöldum reglum:

- a) Fé, sem sparandi leggur í innlánsdeild samkvæmt samningi, skal bundið a. m. k. 5 ár frá því innlög hófust.
- b) Sparnaðurinn skal fara fram með reglulegum innlögum mánaðarlega, ársfjórðungslega eða missirislega. Skyld er að leggja inn a. m. k. kr. 5000.00 á ári hverju, ella missa menn þeirra forréttindi, sem samningurinn veitir um lánveitingar (sbr. 3. gr.).
- c. Af innlánsfé þessu skulu greiddir venjulegir innlánsvextir, skulu þeir færðir árlega, en ekki greiddir reikningseiganda fyrr en í lok samningstímans.

162

1. okt.

Standi reikningseigandi við samninginn, skal hann í lok samningstímabilsins fá allt féð endurgreitt ásamt áföllnum vöxtum. Enn fremur skal húsnæðismálastjórn láta hann að öðru jöfnu sitja fyrir láni til íbúðarbyggingar, er má vera allt að 25% herra en almennt gerist, þó aldrei yfir $\frac{1}{3}$ hluta af matsverði viðkomandi íbúðar.

4. gr.

Brjótí reikningseigandi samninginn eða geti ekki staðið við hann þannig, að innlögð upphæð á ári verði undir kr. 5000.00, getur innlánsdeildin sagt samningnum upp, og gengur hann þá úr gildi, svo að féð er laust til útborgunar eftir eitt ár frá uppsögn að telja.

5. gr.

Heimilt skal að veita þeim fyrirvaralaust lausn undan ákvæðum samningsins, sem á samningstímanum eiga við langvinna vanheilsu að stríða, þurfa á fé að halda vegna langs skólanáms, eiga fyrir fjölskyldu eða öðrum skylduómögum að sjá, eða lenda í efnahagsörðugleikum, sem geri þeim nauðsynlegt að fá sparifé sitt endurgreitt.

II. KAFLI

Skyldusparnaður.

6. gr.

Öllum einstaklingum á aldrinum 16—25 ára er skylt að leggja til hliðar 6% af launum sínum, sem greidd eru í peningum eða sambærilegum atvinnutekjum, í því skyni að mynda sér sjóð til íbúðabyggingar eða bústofnunar í sveit.

Sparnaðarskyldan hefst við næstu áramót eftir að 16 ára aldri er náð og lýkur næstu áramót eftir að 26 ára aldri er náð.

7. gr.

Undanþegnir sparnaðarskyldu eru:

- a) gift fólk, sem hefur stofnað heimili,
- b) skólafólk, sem stundar nám í skóla 6 mánuði eða meira á ári og iðnnemar meðan þeir stunda iðnnám.
- c. þeir sem hafa börn eða aðra skylduómaga á framfæri sínu, þó ekki þeir, er hafa yfir 30 þús. kr. „hreinar tekjur“, enda hafi þeir ekki fyrir heimili að sjá.

Skattanefndir og skattstjórar geta veitt tímabundna undanþágu frá skyldusparnaði þeim, sem verða fyrir veikindum eða slysum eða hafa sérstaklega þungar fjárhagsbyrðar. Skal í því efni farið eftir vottorði heimilislækna eða trúnaðarlækna, sem stofnunin kann að ráða eða þeim upplýsingum um fjárhag, sem skattyfirvöld taka gildar.

8. gr.

Sérhverjum er heimilt að leggja til hliðar í þessu skyni hærri hluta launa sinna en 6%, byrja sparnaðinn fyrr en tiltekið er og halda honum áfram lengur.

9. gr.

Fé það, sem á þennan hátt safnast, skal ávaxta í innlánsdeild Byggingarsjóðs ríkisins, fyrir alla þá, sem búsettir eru í kaupstöðum og kauptúnum en í veðdeild Búnaðarbanka Íslands fyrir þá, sem búsettir eru í sveitum.

10. gr.

Fé það, sem skylt er að spara samkv. 6. gr., er undanþegið tekjuskatti og útsvari.

11. gr.

Pegar þeir, er safnað hafa fé í sjóð samkv. 6. og 7. gr., hafa náð 26 ára aldri eða ganga í hjónaband og stofna heimili, skulu þeir eiga þess kost að fá sparifé sitt endurgreitt að viðbættum þeim vöxtum, sem greiddir eru af vísitölubundnum verðbréfum veðdeildar Landsbanka Íslands á innlánstímanum. Enn fremur að viðbættri uppbót vegna vísitöluhækkunar á það fé, sem safnast hefur samkv. 6. gr. Þá skulu þeir að öðru jöfn sitja fyrir um lán til íbúðarbyggingar frá húsnæðismálastjórn og mega þau vera allt að 25% hærri en almennt gerist þá, þó eigi yfir ½ hluta af matsverði viðkomandi íbúðar. Þessi forgangsréttur til lána er þó bundinn því skilyrði, að sparifjáröfnun þeirra, sem að byggingu hlutaðeigandi íbúðar standa, nemi samantlagt að minnsta kosti kr. 25 000.00.

162

1. okt.

12. gr.

Fé það, sem lagt er til hliðar samkv. 2., 6. og 7. gr., er sem eign undanþegið skatti og útsvari og ekki framtalsskylt. Vextir af því fé eru undanþegnir framtalsskyldu til tekju- og eignarskatts og skatt- og útsvarsfrjálsir.

13. gr.

Skattstjórar og skattanefndir skulu hafa á hendi ákvörðun skyldusparnaðar. Ákvörðun skattayfirvalda skal byggð á skattframtölum og öðrum þeim upplýsingum, sem skattayfirvaldið hefur aflað sér um tekjur manna á skyldusparnaðaraldri.

14. gr.

Skrá um skyldusparnað með tilgreindri upphæð hvers einstaklings skal lögð fram samhliða skrá yfir tekju- og eignarskatt og kærufrestur veittur eins og um almenna skatta. Á skrána skal taka alla þá, sem eru á skyldusparnaðaraldri, en geta skal þess á skránni um þá, sem undanþegnir eru skyldusparnaði, af hvaða ástæðum þeir séu undanþegnir.

15. gr.

Nú vill gjaldandi ekki hlíta ákvörðun skattanefndar eða skattstjóra um undanþágu frá sparnaðarskyldu og getur hann þá áfrýjað málinu til félagsmálaráðherra.

16. gr.

Þó að maður kunni að eiga rétt á undanþágu frá sparnaðarskyldu, verður hann að láta hið tilskilda sparifé af hendi, þar til hann hefur fengið formlega undanþágu, en þá á hann rétt til endurgreiðslu, svo fljótt sem við verður komið.

17. gr.

Skrá um skyldusparnað skal skattayfirvald senda Húsnæðismálastofnun ríkisins, sem hefur eftirlit með að ákvæðum laga og reglugerðar um sparnað til íbúðabygginga sé framfylgt.

18. gr.

Nú telur maður, sem fellur undir lög um skyldusparnað, ekki fram eða gefur ófullnægjandi upplýsingar um tekjur sínar, svo að skattayfirvöld áætla tekjur eða beita viðurlögum, og skal þá reikna 6% af þeirri tekjuupphæð, sem ákvörðuð kann að verða í hverju tilfalli.

19. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík, bæjarfógetar og sýslumenn skulu annast innheimtu á skyldusparifé. Gilda um það sömu reglur og um innheimtu þinggjalda, þar á meðal ákvæði 1. gr. laga nr. 29 16. des. 1885 um lögtaksrétt.

162

Bráðabirgðaákvæði.

1. okt. Skyldusparnaður á árinu 1957 miðast við tekjur, sem aflað er eftir 1. júní það ár.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 42 1. júní 1957 um Húsnæðismálastofnun, Byggingarsjóð ríkisins, sparnað til íbúðabygginga, breyting á I. kafla laga nr. 36/1952 o. fl., til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í félagsmálaráðuneytinu, 1. október 1957.

Hannibal Valdimarsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

163

AUGLÝSING

1. okt.

um friðun vatnasilungs.

Samkvæmt V. kafla laga nr. 53 5. júní 1957, um lax- og silungsveiði, og samkvæmt tillögum veiðimálastjóra hefur ráðuneytið ákveðið að vatnasilungur, annar en murta, skuli vera friðaður fyrir allri veiði frá 27. september til 31. janúar ár hvert, þar til annað verður ákveðið.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. október 1957.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

164

AUGLÝSING

8. okt.

um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Akranesi nr. 111 23. ágúst 1954.

6. gr. orðist svo:

Vatnsskattur samkvæmt reglugerð þessari fellur í gjalddaga 2. janúar ár hvert, og bera að greiða skattinn til bæjargjaldkera.

Vatnsskatt má taka lögtaki, og er hann tryggður með lögveðrétti í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar sammingsveði og aðfararveði.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 8. október 1957.

Hannibal Valdimarsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.